

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o., IČ 11850400**
se sídlem Nová Výstavba 218, Obrnice
zastoupená JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
se sídlem Mazovská 476, 181 00 Praha 8 – Troja

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlím Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2023, č. j. KUKHK-28675/DS/2023-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (správní orgán prvního stupně) ze dne 11. 7. 2023, č. j. MUTN 77730/2023. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o

silničním provozu“); za to jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Řidič uvedeného vozidla, jehož totožnost nebyla zjištěna, dne 16. 4. 2023 v 00:17 hodin v obci Mladé Buky ve směru na obec Svoboda nad Úpou na silnici I/14 v místě křižovatky se silnicí č. III/01413 a místní komunikací vedoucí do obce Mladé Buky překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích dopravním značením B20a na 50 km/h. Silničním úsekovým rychloměrem SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0012, mu byla naměřena rychlost jízdy 106 km/h, po zvážení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h rychlost jízdy 102 km/h. Tímto jednáním měl řidič porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustit se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Žalovaný nedostatečně vypořádal odvolací námitku, že o měření rychlosti nebyla dostatečně informována veřejnost, neboť správními rozhodnutími odkazovaná webová stránka deníku Trutnovinky je nedostupná. Nebyl prokázán způsob uveřejnění informace o zřízení automatizovaného technického prostředku ani na úřední desce Městského úřadu Trutnov, Obecního úřadu Mladé Buky či jinde. V tom spatřovala žalobkyně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Žalovaný porušil právo žalobkyně vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když v rozhodnutí konstatoval, že informace o zveřejnění automatizovaného technického prostředku je zveřejněna na webové stránce města Trutnov, aniž by žalobkyni s tímto podkladem seznámil; žalobkyně se nemohla seznámit ani s tvrzeným zveřejněním v deníku Trutnovinky, ani se zveřejněním na úředních deskách obecních úřadů. Žalobkyně namítla, že na úřední desce Městského úřadu Trutnov ani Obecního úřadu Mladé Buky nebyla zveřejněna žádná veřejná vyhláška, jejímž předmětem by byla informace o umístění automatického rychloměru; k tomu navrhla důkaz vyjádřeními těchto úřadů. Správní orgány dále neprokázaly rychlostní omezení v místě měření na 50 km/h. Správní orgány se nezabývaly skutečností, že měřený úsek procházel křižovatkou, přičemž hranice křižovatky ruší platnost před ní umístěných dopravních značek. Tedy i v případě, že by před křižovatkou byla umístěna dopravní značka B20a, i v případě, že by byla umístěna za křižovatkou, stále by nebylo možné činit závěr o tom, že nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h platila v celém měřeném úseku.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí, dále rekapituloval skutková zjištění, k nimž dospěl, jakož i na relevantní právní úpravu. Rekapituloval podklady založené ve správním spise.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně posuzoval soud jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017-37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015-27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016-62). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
6. Žaloba není důvodná.
7. Z předloženého správního spisu se podává, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 17. 4. 2023 od Městské policie Trutnov oznámení o popsaném přestupku. Součástí spisu je dále fotodokumentace měřeného vozidla, ověřovací list měřicího zařízení, certifikáty o schválení typu měřidla, výpis z karty vozidla, stanovisko Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Územního odboru Trutnov – dopravního inspektorátu, k návrhu úseku pozemní komunikace vhodného pro úsekové měření rychlosti vozidel. Ve spise jsou založeny veřejnoprávní smlouvy mezi Městysem Mladé Buky a Městem Trutnov, rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje o udělení souhlasu s uzavřením veřejnoprávní smlouvy, smlouva o nájmu měřicího zařízení vč. dodatku.
8. Správní orgán ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, přičemž v zákonné lhůtě nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Proto usnesením ze dne 25. 5. 2023 oznámení o přestupku odložil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Následně zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla proti žalobkyni (příkazem ze dne 25. 5. 2023). K odporu žalobkyně pokračoval správní orgán prvního stupně v řízení. Do spisu bylo založeno rozhodnutí ze dne 13. 7. 2022, č. j. 2022/43/SPR-SR VAL, které nabylo právní moci 16. 9. 2022, a kterým bylo rozhodnuto ve věci přestupku žalobkyně jako provozovatele vozidla ze dne 31. 12. 2021. Ve věci se konalo dne 27. 6. 2023 jednání, jehož se žalobkyně, ač řádně předvolána dne 9. 6. 2023, nezúčastnila. V předvolání byla řádně poučena o právech podle § 36 správního řádu, kromě jiného o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů od konání ústního jednání, a to v situaci, kdy již byly všechny prve vyjmenované podklady součástí správního spisu. V průběhu ústního jednání provedl správní orgán řádné dokazování všemi vyjmenovanými podklady. Poté rozhodnutím ze dne 11. 7. 2023 rozhodl o vině žalobkyně; k odvolání žalobkyně toto rozhodnutí přezkoumal a potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím.
9. Komplex důkazů ve správním spise umožňuje bez důvodných pochybností učinit závěr, že se žalobkyně dopustila předmětného přestupku. Ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33 vyplývá, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatek informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Krajský soud se s tímto názorem ztotožňuje a ve vztahu k posuzované věci konstatuje, že všechny práve vyjmenované podklady (důkazy) jsou součástí správního spisu a správní orgány z nich při svém

rozhodování vycházely. Nelze tak důvodně pochybovat o správnosti zjištěného skutkového stavu ani o jeho právním hodnocení.

10. Námitky, směřující k otázce uveřejnění informace o instalaci automatického měřicího zařízení, jsou ve vztahu k předmětu řízení neopodstatněné. Předmětem správního řízení bylo posouzení, zda žalobkyně naplnila skutkovou podstatu předmětného přestupku. Shromážděné důkazy poskytují pro závěr o vině žalobkyně dostatečný podklad. Zkoumání otázky uveřejnění informace o měření je ve vztahu k závěru o naplnění skutkové podstaty zcela bez významu. Ani případná dílčí nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů v této otázce nemá potenciál být vadou takové intenzity, aby mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, což platí i o možnosti žalobkyně seznámit se podklady svědčícími o uveřejnění informace o měření. Podstatné je, že důkazy prokazující spáchání přestupku jsou ve spise založeny a žalobkyně měla dostatečný prostor se s nimi seznámit, ať již při samotném dokazování, popřípadě kdykoli jindy ve lhůtě, která jí k tomu byla dána (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243). To, že žalobkyně tohoto práva nevyužila, může jít k tíži výhradně jí, a nikoli správním orgánům.
11. Neopodstatněná je i námitka neprokázání rychlostního omezení v místě měření na 50 km/h. Toto omezení dostatečně vyplývá z podkladů ve správním spise, především z fotodokumentace místa měření, dokumentace k měřicímu zařízení, veřejnoprávní smlouvy, jejíž součástí je situační plán s přesným umístěním jednotlivých dopravních značek, vč. B20a (nejvyšší dovolená rychlost) a IP31a (měření rychlosti). Pokud by žalobkyně měla za to, že umístění dopravních značek v terénu neodpovídalo podkladům ve správním spise, měla tuto skutečnost v soudním řízení zpochybnit konkrétním tvrzením a především toto tvrzení prokázat, což neučinila.
12. Zcela nemístná je argumentace tím, že součástí měřeného úseku je křižovatka, která ruší platnost předešlého rychlostního omezení. Soudu, znalému místních poměrů, je známo, že důvodem rychlostního omezení na silnici I. třídy v daném místě je nutnost zajistit bezpečnost chodců, přecházejících po přechodu pro chodce, kteří se v místě zvýšeně pohybují, což souvisí s blízkostí železniční a autobusové zastávky, které zajišťují dopravní obslužnost obce Mladé Buky. Důvodem je i napojení vedlejších komunikací křižovatkou. Argumentace tím, že křižovatka ruší platnost dopravního omezení, jde zcela proti smyslu místní úpravy provozu a hraničí se zneužitím práva, zvláště v kontextu se skutečností, že vozidlo řízené neznámým řidičem překročilo nejvyšší dovolenou rychlost nezanedbatelně, více než dvojnásobně; i nebýt místní úpravy provozu, pohybovalo by se vozidlo mimo zákonný limit rychlosti.
13. Na hranici zneužití práva se ostatně pohybovala celá žaloba. Pacht obstrukčního přístupu žalobkyně ke správnímu řízení (nereagování na výzvu k podání vysvětlení, účelově vznášené námitky nutnosti vedení společného řízení, neúčast na ústním jednání bez omluvy, účelově vznášené zjevně nepravdivé odvolací námitky, tedy na jedné straně ostentativní pasivita, na druhé straně v potřebných momentech řízení procesní iniciativa neúměrná bagatelnímu správnímu trestu) se uplatněním účelových a zjevně bezúspěšných žalobních námitek přenesla i do přezkumného řízení soudního, pročez soud zvažoval i odmítnutí žaloby jako nepřipustné pro zjevné zneužití práva (§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. f) s. ř. s.). Protože však žaloba byla na samé hranici přípustnosti, krajský soud nakonec zvolil postup ve prospěch žalobkyně a o žalobě rozhodl meritorně.

V. Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. ledna 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce